

Haar vader was stationschef te Agen, in het zuiden van Frankrijk. Tot aan haar vijftiende jaar geschiedde er niets bijzonders. Op den 18 Mei 1873 bekende haar vader, dat hij in zijne sociëteit gespeeld, en vijfduizend francs had verloren. Al dat geld had hij genomen uit de kas van het station, en den volgenden dag zou de inspecteur de kas komen nazien. Hij had den moed niet zich een kogel door het hoofd te jagen, hij wordt wegens verduistering van staatsgelden tot een jaar gevangenis veroordeeld — maar na veertien dagen zitten kreeg hij gratie. Van dit alles heeft Marthe niets aan haar man verteld — deze voorvallen bleven hem onbekend.

Reeds hier dringt zich de overweging op aan den lezer, dat de heer Jean Lecoudrier bij het sluiten van zijn huwelijk al heel weinig inlichtingen gevraagd heeft over de familie zijner vrouw — een feit, dat in Frankrijk maar zeer zelden voorkomt. Hoe dit zij, de familie van Marthe vertrok met haar naar Parijs. Door de gunst van eene menschlievende dame krijgt Marthe eene beurs om te studeeren voor onderwijzeres. Maar na drie jaren sterft de vader, die handelsreiziger in wijnen was geworden. De moeder bezat niets meer, en Marthe besluit muzieklessen te geven, daar zij twee akten heeft voor muziekonderwijs. Op nieuw komt Marthe door de hulp der uitnemende menschlievende vriendin als *institutrice* bij eene rijke familie. Ze leert er een rijk jongmensch, Léon Delsarte, kennen, die haar het hof maakt. Weldra blaken beiden van ernstige, diepgevoelde liefde. Hij vraagt haar ten huwelijk — maar zijne familie komt tusschenbeide. Plotseling verlaat Leon Delsarte Parijs. Zijne ouders weigeren hem verder geldelijken steun, als hij zijne huwelijksplannen niet opgeeft. Het jongmensch kiest het geld boven zijne Marthe. De menschlievende vriendin komt weer tusschenbeide, en zal een echtgenoot bezorgen aan Marthe. Dit verlangt het jonge meisje, om zich te wreken op den verrader. Zoo wordt zij de vrouw van Lecoudrier, die haar volkomen overschillig is. Zij verzwijgt de schande van haar vader — en hare vurige liefde voor Léon gedurende twee jaren vóór haar huwelijk — zoodat haar man niets vermoedt — en goedgeloovig genoeg is, om niets te onderzoeken. Het huwelijk wordt gelukkig door de dagelijksche gewoonte, totdat de ontdekking der sleutels tusschen beide komt. Maar nu gaat Marthe voort met hare biecht, en het blijkt, dat ze zich gedurende haar huwelijk voortdurend het hof liet maken door vrienden van haar man. Daarbij kwamen oogenblikken, waarin ze op het punt was door misbruik van *flirt* den Rubicon over te trekken. Zij deelt zeer gewichtige bijzonderheden meê, waaruit blijkt, dat alleen het toeval haar belette misstappen te doen. Zij besluit ten slotte aan de ontdekking der sleutels geen gevolg te geven, en stil met haar echtgenoot te blijven leven als weleer.

Deze stof is zeker nieuw en met talent voorgedragen. Toch is het boek van Marcel Prévost niet boeiend, en hier en daar langdradig. De door de heldin zeer langzaam gegeven analyse harer gewaarwordingen bij de hoofdgebeurtenissen van haar leven is het beste deel van dit werk. T. B.